

No. 36317

Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden

Agreement between Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden on the implementation of certain provisions concerning citizenship. Copenhagen, 23 October 1998

Entry into force: *26 February 1999, in accordance with article 8 (see following page)*

Authentic texts: *Danish, Finnish, Icelandic, Norwegian and Swedish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Denmark, 15 December 1999*

Danemark, Finlande, Islande, Norvège et Suède

Accord entre le Danemark, la Finlande, l'Islande, la Norvège et la Suède relatif à la mise en application de certaines dispositions concernant la nationalité. Copenhague, 23 octobre 1998

Entrée en vigueur : *26 février 1999, conformément à l'article 8 (voir la page suivante)*

Textes authentiques : *danois, finnois, islandais, norvégien et suédois*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Danemark, 15 décembre 1999*

Participant	Notification
Denmark	27 Jan 1999 n
Finland	26 Jan 1999 n
Iceland	12 Jan 1999 n
Norway	20 Jan 1999 n
Sweden	26 Oct 1998 n

Participant	Notification
Danemark	27 janv 1999 n
Finlande	26 janv 1999 n
Islande	12 janv 1999 n
Norvège	20 janv 1999 n
Suède	26 oct 1998 n

[DANISH TEXT — TEXTE DANOIS]

AFTALE

mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om gennemførelse af visse bestemmelser om statsborgerret

Danmarks, Finlands, Islands, Norges og Sveriges regeringer er blevet enige om gennemførelse af bestemmelserne i § 10 i lov nr. 252 af 27. maj 1950 om dansk indfødsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 757 af 14. september 1995, i § 10 i finsk medborgerskabslag (nr. 401) af 28. juni 1968, som delvist ændret ved lov af 10. august 1984 (584/1984), i § 9 b i lov nr. 100 af 23. december 1952 om islandsk indfødsret som ændret ved lov nr. 49 af 11. maj 1982, i § 10 i lov af 8. december 1950 om norsk riksborgerret, som ændret ved lov af 20. december 1968, og i § 10 i lov af 22. juni 1950 (nr. 382) om svensk medborgarskab, som ændret senest ved lov af 13. maj 1991 (nr. 501).

Artikel 1

Ved anvendelse af § 3 i de danske, islandske, norske og svenske love om statsborgerret og af § 5 i den finske medborgerskapslag ligestilles bopæl i et andet aftaleland med bopæl i den stat, hvis statsborgerret den erklærende ønsker at erhverve, dog kun i det omfang bopælstiden ligger 5 år forud for erklæringens afgivelse og forud for den erklærendes fyldte 16. år.

Artikel 2

Ved anvendelse af § 4 i de danske, islandske, norske og svenske love om statsborgerret og af § 6 i den finske medborgerskapslag ligestilles bopæl indtil det fyldte 12. år i et andet aftaleland med bopæl i den stat, hvis statsborgerret den erklærende ønsker at erhverve.

Artikel 3

Bestemmelsen i § 8, stk. 1 i de danske, islandske, norske og svenske love om statsborgerret samt i § 8, b afs. 1 i den finske lov om statsborgerret finder ikke anvendelse på den, som i sammenlagt mindst 7 år har haft bopæl i et andet aftaleland.

Artikel 4

Den, der har statsborgerret i et aftaleland, kan erhverve statsborgerret i et andet aftaleland ved over for den myndighed, denne stat bestemmer, at afgive skriftlig erklæring herom, såfremt han

- 1) har erhvervet statsborgerretten i førstnævnte stat på anden måde end ved naturalisation,
- 2) er fyldt 18 år,
- 3) har haft bopæl i aftalelandet i de sidste 7 år og
- 4) ikke i løbet af denne tid er dømt til frihedsstraf eller anden foranstaltning, som efter denne stats lovgivning i denne henseende er ligestillet med frihedsstraf.

Ved anvendelse af bestemmelsen i stk. 1, nr. 1. anses også den, der har erhvervet statsborgerret derved, at en af hans forældre er blevet naturaliseret, for at have erhvervet statsborgerretten ved naturalisation.

Ved anvendelse af bestemmelsen i stk. 1, nr. 3, kan hver part fastsætte en kortere tidsfrist, dog ikke mindre end 5 år.

Artikel 5

En statsborger i et aftaleland, som tidligere har haft statsborgerret i et andet aftaleland, generhverver denne statsborgerret, når han efter at have taget bopæl i denne stat over for den myndighed, denne stat bestemmer, afgiver skriftlig erklæring herom.

Sådan erklæring kan dog kun afgives, såfremt han efter fortabelsen af den statsborgerret, som ønskes generhvervet, til stadighed har været i besiddelse af statsborgerret i et eller flere aftalelande.

Artikel 6

Erhverver en statsborger i et aftaleland i medfør af artiklerne 4 eller 5 statsborgerret i et andet aftaleland, erhverver også ugifte børn under 18 år samme statsborgerret under forudsætning af, at de betingelser, som er fastsat i statsborgerretslovgivningen i den pågældende stat, er opfyldt.

Artikel 7

Hver part skal snarest underrette de øvrige parter om sådanne ændringer i dens statsborgerretslovgivning, som har betydning for denne aftale. Parterne skal snarest herefter i fællesskab overveje, hvorvidt sådanne ændringer skal foranledige ændringer i denne aftale.

Artikel 8

Denne aftale træder i kraft 30 dage efter den dag, da samtlige parter har givet det danske udenrigsministerium meddelelse om deres godkendelse af aftalen. Det danske udenrigsministerium underretter de øvrige parter om modtagelsen af disse meddelelser og om tidspunktet for aftalens ikrafttræden.

Samtidig ophæves den i København den 15. januar 1969 undertegnede overenskomst mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige om gennemførelse af visse bestemmelser om statsborgerret med de i Stockholm ved overenskomst af 21. oktober 1977 senere gennemførte ændringer.

Artikel 9

En part kan opsige aftalen ved skriftlig meddelelse herom til det danske udenrigsministerium, som underretter de øvrige parter om modtagelsen af meddelelsen og dens indhold.

En opsigelse gælder kun den part, som har afgivet den, og den får virkning seks måneder efter den dag, da det danske udenrigsministerium modtog meddelelsen om opsigelsen.

Artikel 10

Originaleksemplaret til denne aftale deponeres i det danske udenrigsministerium, der tilstiller de øvrige parter bekræftende genparter heraf.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, befuldmægtigede repræsentanter undertegnet denne aftale.

Udfærdiget i København den 23. oktober 1998 i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, hvilke tekster alle har samme gyldighed.

For Danmarks regering
Niels Helveg Petersen

For Islands regering
Róbert Trausti Arnason

For Sveriges regering
Håkan Berggren

For Finlands regering
Ralf Friberg

For Norges regering
Thorvald Stoltenberg

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

SOPIMUS

Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välillä eräiden kansalaisuutta koskevien määräysten voimaansaattamisesta

Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin hallitus ovat sopineet 27 päivänä toukokuuta 1950 Tanskan kansalaisuudesta annetun lain (n:o 252) 10 §:ssä olevien, vrt lakitiedoksianto n:o 757 14 päivänä syyskuuta 1995, 28 päivänä kesäkuuta 1968 annetun Suomen kansalaisuuslain (n:o 401) 10 §:ssä, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 10 päivänä elokuuta 1984 annetulla lailla (n:o 584), 23 joulukuuta 1952 Islannin kansalaisuudesta annetun lain (n:o 100) 9 b §:ssä sellaisena kuin se on 11 päivänä toukokuuta 1982 annetussa laissa (n:o 49), 8 päivänä joulukuuta 1950 Norjan kansalaisuudesta annetun lain 10 §:ssä, sellaisena kuin se on 20 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa ja 22 päivänä kesäkuuta 1950 Ruotsin kansalaisuudesta annetun lain (n:o 382) 10 §:ssä, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna lailla 30 päivänä toukokuuta 1991 (n:o 501), olevien määräysten voimaansaattamisesta.

1 artikla

Sovellettaessa kansalaisuutta koskevien Tanskan, Norjan, Islannin ja Ruotsin lakien 3 §:ssä ja Suomen kansalaisuuslain 5 §:ssä olevia määräyksiä rinnastetaan varsinainen asunto ja koti jossakin sopimusvaltiossa asumiseen siinä valtiossa, jonka kansalaisuuden ilmoituksen tekijä haluaa saada, kuitenkin niin, että asumisaika otetaan huomioon vain 16 vuoden ikään asti ja vain viittä vuotta ennen ilmoituksen tekemistä edeltäneeltä ajalta.

2 artikla

Sovellettaessa kansalaisuutta koskevien Tanskan, Islannin, Norjan ja Ruotsin lakien 4 §:ssä ja Suomen kansalaisuuslain 6 §:ssä olevia määräyksiä rinnastetaan asuminen jossakin sopimusvaltiossa 12 vuoden ikään asti asumiseen siinä valtiossa, jonka kansalaisuuden ilmoituksen tekijä haluaa saada.

3 artikla

Kansalaisuutta koskevien Tanskan, Islannin, Norjan ja Ruotsin lakien 8 §:n 1 kappaleessa olevaa määräystä ja Suomen kansalaisuuslain 8b §:n 1 momentissa olevaa määräystä ei sovelleta sellaiseen henkilöön, jolla on yhteensä vähintään seitsemän vuotta ollut varsinainen asunto ja koti toisessa sopimusvaltiossa.

4 artikla

Sopimusvaltion kansalainen voi saada toisen sopimusvaltion kansalaisuuden ilmoittamalla tästä kirjallisesti tämän valtion määräämälle viranomaiselle, mikäli

- 1) hän on saanut ensiksi mainitun valtion kansalaisuuden muulla tavoin kuin kansalaistamalla;
- 2) hän on täyttänyt 18 vuotta;
- 3) hänellä on ollut viimeksi mainitussa valtiossa varsinainen asunto ja koti viimeksi kuluneet seitsemän vuotta; ja
- 4) häntä ei tänä aikana ole tuomittu vapausrangaistukseen eikä muuhun seuraamukseen, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan tässä suhteessa rinnastetaan vapausrangaistukseen.

Soveltaessa 1 kappaleen 1 kohdassa olevaa määräystä katsotaan myös sen, joka on saanut kansalaisuuden siten, että toinen hänen vanhemmistaan on kansalaistettu, saaneen kansalaisuuden kansalaistamalla.

Soveltaessa 1 kappaleen 3 kohdassa olevaa määräystä voi kukin sopimuspuoli soveltaa lyhyempää määräaika, joka kuitenkin ei saa olla lyhyempi kuin viisi vuotta.

5 artikla

Sopimusvaltion kansalainen, jolla on aikaisemmin ollut toisen sopimusvaltion kansalaisuus, saa tämän kansalaisuuden takaisin, kun hän muutettuaan pysyvästi asumaan tähän valtioon ilmoittaa tästä kirjallisesti tämän valtion määräämälle viranomaiselle.

Tällainen ilmoitus voidaan kuitenkin tehdä vain, jos hänellä takaisin haluamansa kansalaisuuden menetettyään on keskeytyksettä ollut yhden tai useamman sopimusvaltion kansalaisuus.

6 artikla

Jos sopimusvaltion kansalainen saa 4 tai 5 artiklan nojalla toisen sopimusvaltion kansalaisuuden, saavat myös tämän kansalaisen alle 18 vuotiaat naimattomat lapset saman kansalaisuuden edellyttäen, että asianomaisen valtion kansalaisuuslainsäädännön asettamat ehdot täyttyvät.

7 artikla

Jokainen sopimuspuoli ilmoittaa kiireellisesti toisille sopimuspuolille sellaisista kansalaisuuslainsäädäntönsä muutoksista, joilla on merkitystä tämän sopimuksen kannalta. Sopimuspuolet harkitsevat vüpymättä yhdessä aiheuttavatko sellaiset muutokset muutoksia tähän sopimukseen.

8 artikla

Tämä sopimus tulee voimaan 30 päivää sen päivän jälkeen, jolloin kaikki sopimuspuolet ovat ilmoittaneet sopimuksen hyväksymisestä Tanskan ulkoasiainministeriölle. Tanskan ulkoasiainministeriö antaa muille sopimuspuolille tiedon näiden ilmoitusten vastaanottamisesta sekä sopimuksen voimaantulon ajankohdasta.

Samalla kumotaan Kööpenhaminassa tammikuun 15 päivänä 1969 allekirjoitettu Tanskan, Suomen, Norjan ja Ruotsin välinen sopimus eräiden kansalaisuutta koskevien määräysten voimaansaattamisesta, siihen Tukholmassa 21 päivänä lokakuuta 1977 tehtyine muutoksineen.

9 artikla

Sopimuspuoli voi irtisanoa sopimuksen ilmoittamalla siitä kirjallisesti Tanskan ulkoasiainministeriölle, joka antaa muille sopimuspuolille tiedon näiden ilmoitusten vastaanottamisesta sekä niiden sisällöstä.

Irtisanominen koskee ainoastaan sen tehnyttä sopimuspuolta ja se tulee voimaan kuusi kuukautta sen päivän jälkeen, jona Tanskan ulkoasiainministeriö on vastaanottanut irtisanomista koskevan ilmoituksen.

10 artikla

Tämän sopimuksen alkuperäiskappale talletetaan Tanskan ulkoasiainministeriöön, joka toimittaa siitä oikeaksi todistetut jäljennökset muille sopimuspuolille.

Tämä vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, siihen asianmukaisesti valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen ja varustaneet sen sineteillään.

Tehty Kööpenhaminassa yhtenä kappaleena tanskan, suomen, islannin, norjan ja ruotsin kielellä 23 päivänä marraskuuta 1998.

[For the signatures see p. 410 -- Pour les signatures voir p. 410.]

[ICELANDIC TEXT — TEXTE ISLANDAIS]

SAMNINGUR

milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar
um framkvæmd tiltekinna ákvæða um ríkisborgarétt

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar hafa orðið ásáttar um framkvæmd ákvæðanna í 10. gr. laga nr. 252 frá 27. maí 1950 um danskan ríkisborgarétt, sbr. lagabirtingu nr. 757 frá 14. september 1995, í 10. gr. laga um finnskan ríkisborgarétt (nr. 401) frá 28. júní 1968 með breytingu að hluta samkvæmt lögum frá 10. ágúst 1984 (584/1984), í 9. gr. b í lögum nr. 100 frá 23. desember 1952 um íslenskan ríkisborgarétt með breytingu samkvæmt lögum nr. 49 frá 11. maí 1982, í 10. gr. laga frá 8. desember 1950 um norskan ríkisborgarétt með breytingu samkvæmt lögum frá 20. desember 1968, og í 10. gr. laga frá 22. júní 1950 (nr. 382) um sænskan ríkisborgarétt sem síðast var breytt með lögum frá 30. maí 1991 (nr. 501).

1. gr.

Þegar beitt er 3. gr. í dönsku, íslensku, norsku og sænsku ríkisborgaréttarlögunum og 5. gr. í finnsku ríkisborgaréttarlögunum skal meta lögheimili í öðru samningsríki til jafns við lögheimili í því ríki sem aðili óskar eftir að öðlast ríkisborgarétt í, þó þannig að aðeins skal telja þann tíma sem lögheimili er skráð síðustu 5 ár áður en ósk er borin fram og áður en aðili sem ríkisfangs óskar náði 16 ára aldri.

2. gr.

Þegar beitt er 4. gr. í dönsku, íslensku, norsku og sænsku ríkisborgaréttarlögunum og 6. gr. í finnsku ríkisborgaréttarlögunum skal meta lögheimili í öðru samningsríki til fullnaðs 12 ára aldurs til jafns við lögheimili í því ríki sem aðili óskar eftir að öðlast ríkisborgarétt í.

3. gr.

Ekki skal beita ákvæði 1. mgr. 8. gr. í dönsku, íslensku, norsku og sænsku ríkisborgaréttarlögunum og ákvæði 1. mgr. 8. gr. b í finnsku ríkisborgaréttarlögunum gagnvart þeim sem átt hefur lögheimili samanlagt í minnst 7 ár í öðru samningsríki.

4. gr.

Sá sem er ríkisborgari í einhverju samningsríki getur öðlast ríkisborgarétt í öðru samningsríki með því að tilkynna skriflega þá ósk sína til þess yfirvalds sem viðkomandi ríki tiltekur enda hafi hann

- 1) öðlast ríkisborgararétt í fyrrnefndu ríki með öðrum hætti en með lögum, leyfi eða samsvarandi hætti,
- 2) náð 18 ára aldri,
- 3) átt lögheimili í samningsríkinu síðustu 7 árin, og
- 4) ekki á því tímabili verið dæmdur til refsivistar eða til að sæta öðrum viðurlögum sem samkvæmt lögum þess ríkis eru í þessu tilliti lögð að jöfnu við refsivist.

Þegar beitt er ákvæðinu í 1. tl. 1. mgr. telst sá, sem öðlast hefur ríkisborgararétt við að annað foreldra hans hefur öðlast ríkisborgararétt með lögum, leyfi eða samsvarandi hætti, einnig hafa öðlast ríkisborgararétt með þessum hætti.

Þegar beitt er ákvæðinu í 3. tl. 1. mgr. getur sérhver aðili ákveðið skemmri lögheimilistíma en þó ekki skemmri en 5 ár.

5. gr.

Ríkisborgari í samningsríki, sem áður hefur átt ríkisborgararétt í öðru samningsríki, öðlast að nýju þann ríkisborgararétt við að gefa skriflega yfirlýsingu til yfirvalds sem ríkið tiltekur eftir að hafa tekið sér lögheimili í því ríki.

Slíka yfirlýsingu er þó því aðeins unnt að gefa að sá sem yfirlýsinguna gefur hafi að staðaldri átt ríkisborgararétt í einu eða fleiri samningsríkjanna eftir að hann missti þann ríkisborgararétt sem hann óskar að öðlast að nýju.

6. gr.

Öðlist ríkisborgari í samningsríki ríkisborgararétt í öðru samningsríki samkvæmt ákvæðum 4. eða 5. gr. öðlast einnig ógift börn hans undir 18 ára aldri þann ríkisborgararétt með því skilyrði að fullnægt sé þeim ákvæðum sem tiltekin eru í ríkisborgararéttarlöggjöf viðkomandi ríkis.

7. gr.

Sérhver aðili skal þegar í stað tilkynna hinum aðilunum þær breytingar á ríkisborgararéttarlöggjöf sinni sem þýðingu hafa fyrir þennan samning. Skulu aðilarnir þá hið fyrsta athuga sameiginlega að hve miklu leyti slíkar breytingar gefa tilefni til breytinga á þessum samningi.

8. gr.

Samningur þessi öðlast gildi þegar liðnir eru 30 dagar frá þeim degi er allir aðilar hafa tilkynnt danska utanríkisráðuneytinu að þeir samþykki samninginn. Danska utanríkisráðuneytið tilkynnir hinum aðilunum um móttöku þessara tilkynninga og um þann dag er samningurinn öðlast gildi.

Samtímis fellur úr gildi samningur sem gerður var í Kaupmannahöfn 15. janúar 1969 milli Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um framkvæmd

tiltekinna ákvæða um ríkisborgararétt, ásamt síðari breytingum sem gerðar voru með samningi sem gerður var í Stokkhólmi 21. október 1977.

9. gr.

Aðili getur sagt upp samningi þessum með því að tilkynna það skriflega til danska utanríkisráðuneytisins sem tilkynnir hinum aðilunum um móttöku tilkynningarinnar og um efni hennar.

Uppsögn gildir aðeins að því er varðar þann aðila sem sagt hefur samningnum upp og tekur hún gildi þegar liðnir eru sex mánuðir frá þeim degi er danska utanríkisráðuneytið fékk í hendur tilkynninguna um uppsögn.

10. gr.

Frumrit þessa samnings skal varðveitt í danska utanríkisráðuneytinu sem lætur hinum aðilunum í té staðfest eftirrit hans.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Kaupmannahöfn hinn 23. október, 1998 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og eru allir textarnir jafngildir.

[For the signatures see p. 410 -- Pour les signatures voir p. 410.]

[NORWEGIAN TEXT — TEXTE NORVÉGIEN]

AVTALE

mellom Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige
om gjennomføring av visse bestemmelser om statsborgerrett

Regjeringene for Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige er blitt enige om gjennomføring av bestemmelsene i § 10 i lov nr. 252 av 27. mai 1950 om dansk indfødsrett, jf. kunngjøring nr. 757 av 14. september 1995, i § 10 i den finske medborgarskapslagen (nr. 401) av 28. juni 1968 som delvis endret ved lov av 10. august 1984 (584/1984), i § 9 b i lov nr. 100 av 23. desember 1952 om islandsk indfødsrett, endret ved lov nr. 49 av 11. mai 1982, i § 10 i lov av 8. desember 1950 om norsk riksborgerrett, endret ved lov av 20. desember 1968, og i § 10 i lov av 22. juni 1950 (nr. 382) om svenskt medborgarskap, senest endret ved lov av 30. mai 1991 (nr. 501).

Artikkel 1

Ved anvendelsen av § 3 i den danske, den islandske, den norske og den svenske loven om statsborgerrett og av § 5 i den finske medborgarskapslag sidestilles bopel i en annen avtalestat med bopel i den stat hvis statsborgerrett vedkommende ønsker å oppnå, men bare i den utstrekning botiden er opparbeidet fem år før melding gis, og før den som melder ønsket fyller 16 år.

Artikkel 2

Ved anvendelsen av § 4 i den danske, den islandske, den norske og den svenske loven om statsborgerrett og av § 6 i den finske medborgarskapslov sidestilles bopel inntil fylte 12 år i en annen avtalestat med bopel i den stat hvis statsborgerrett vedkommende ønsker å oppnå.

Artikkel 3

Bestemmelsen i § 8 første ledd i den danske, den islandske, den norske og den svenske loven om statsborgerrett samt i § 8.b første ledd i den finske lov om statsborgerrett får ikke anvendelse på den som i minst 7 år sammenlagt har hatt bopel i en annen avtalestat.

Artikkel 4

Den som har statsborgerrett i en avtalestat, kan få statsborgerrett i en annen avtalestat ved skriftlig å melde ønske om det til den myndighet denne stat bestemmer, når han

1. har fått statsborgerretten i førstnevnte stat på annen måte enn ved bevilling,
2. har fylt 18 år,
3. har hatt bopel i avtalestaten de siste 7 årene, og
4. i løpet av denne tid ikke er dømt til frihetsstraff eller annen forføyning som etter denne stats lovgivning i denne henseende er sidestilt med frihetsstraff.

Ved anvendelsen av bestemmelsen i første ledd nr. 1 anses også den som har fått statsborgerrett ved at en av foreldrene er gitt statsborgerbevilling, å ha fått statsborgerretten ved bevilling.

Ved anvendelsen av bestemmelsen i første ledd nr. 3 kan hver part fastsette et kortere tidsrom, men ikke mindre enn 5 år.

Artikkel 5

En statsborger i en avtalestat som tidligere har hatt statsborgerrett i en annen avtalestat, får denne statsborgerrett tilbake når han etter å ha tatt bopel i der, skriftlig melder ønske om det til den myndighet denne stat bestemmer. En slik melding kan likevel gis bare dersom han etter å ha tapt statsborgerretten som ønskes tilbake, uavbrutt har hatt statsborgerrett i en eller flere avtalestater.

Artikkel 6

Når en statsborger i en avtalestat får statsborgerrett i en annen avtalestat etter artikkel 4 eller 5, får også ugifte barn under 18 år samme statsborgerrett, forutsatt at vilkårene i vedkommende stats statsborgerlovgivning er oppfylt.

Artikkel 7

Hver part skal snarest mulig underrette de øvrige parter om endringer i sin statsborgerlovgivning som har betydning for denne avtale. Partene skal deretter snarest mulig vurdere i fellesskap om disse endringer skal føre til endringer i denne avtale.

Artikkel 8

Denne avtale trer i kraft 30 dager etter den dag samtlige parter har gitt Danmarks utenriksministerium melding om at de godkjenner avtalen. Danmarks utenriksministerium skal underrette de øvrige parter om at disse meldinger er mottatt, og om tidspunktet for avtalens ikrafttredelse.

Samtidig oppheves overenskomst mellom Danmark, Finland, Norge og Sverige undertegnet 15. januar 1969, om gjennomføring av visse bestemmelser om statsborgerrett, med de endringer som senere ble gjennomført i Stockholm ved overenskomst av 21. oktober 1977.

Artikkel 9

En part kan si opp avtalen ved skriftlig melding til Danmarks utenriksministerium, som skal underrette de øvrige parter om at meldingen er mottatt, og om dens innhold.

En oppsigelse gjelder bare den part som har levert den, og den får virkning seks måneder etter den dag Danmarks utenriksministerium mottok meldingen om oppsigelse.

Artikkel 10

Originaleksemplet av denne avtale skal deponeres hos Danmarks utenriksministerium, som skal oversende bekreftede gjenparter til de øvrige parter.

Som en bekreftelse på dette har nedenstående befullmektigede undertegnet denne avtale.

[For the signatures see p. 410 -- Pour les signatures voir p. 410.]

[SWEDISH TEXT — TEXTE SUÉDOIS]

AVTAL

mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om genomförande av vissa bestämmelser om medborgarskap

Regeringarna i Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige har kommit överens om att genomföra bestämmelserna i 10 § lagen den 27 maj 1950 (nr 252) om dansk infödsret, jfr lagtillkännagivandet den 14 september 1995 (nr 757), i 10 § finska medborgarskapslagen den 28 juni 1968 (nr 401), delvis ändrad genom lag den 10 augusti 1984 (584/1984), i 9 b § lagen den 23 december 1952 (nr 100) om isländskt medborgarskap, ändrad genom lag den 11 maj 1982 (nr 49), i 10 § lagen den 8 december 1950 om norsk riksborgarrett, ändrad genom lag den 20 december 1968 samt i 10 § lagen den 22 juni 1950 (nr 382) om svenskt medborgarskap, ändrad senast genom lag den 30 maj 1991 (nr 501).

Artikel 1

Vid tillämpning av 3 § i de danska, isländska, norska och svenska medborgarskapslagarna och 5 § i den finska medborgarskapslagen likställs hemvist i en annan avtalsstat med hemvist i den stat vars medborgarskap den anmälände önskar förvärva, dock endast i den mån hemvisttiden infallit före 16 års ålder och tidigare än fem år före anmälan.

Artikel 2

Vid tillämpning av 4 § i de danska, isländska, norska och svenska medborgarskapslagarna samt av 6 § i den finska medborgarskapslagen likställs hemvist intill 12 års ålder i en annan avtalsstat med hemvist i den stat vars medborgarskap den anmälände önskar förvärva.

Artikel 3

Bestämmelsen i 8 § första stycket i de danska, isländska, norska och svenska medborgarskapslagarna samt i 8 b § mom. 1 i den finska medborgarskapslagen skall inte tillämpas på den som under sammanlagt minst sju år haft hemvist i en annan avtalsstat.

Artikel 4

Den som är medborgare i en avtalsstat kan förvärva medborgarskap i en annan avtalsstat genom att skriftligen anmäla sin önskan härom till den myndighet denna stat bestämmer, om han

1. har förvärvat medborgarskapet i förstnämnda stat på annat sätt än genom naturalisation,
2. har fyllt 18 år,
3. sedan sju år har hemvist i avtalsstaten, och
4. inte under denna tid har dömts till fängelse eller annan påföljd som enligt lagen i denna stat i detta hänseende är likställd med frihetsstraff.

Vid tillämpning av första stycket 1 anses även den som förvärvat medborgarskap genom att en av hans föräldrar naturaliserats ha förvärvat medborgarskapet genom naturalisation.

Vid tillämpning av första stycket 3 får varje part bestämma en kortare tid, dock minst fem år.

Artikel 5

En medborgare i en avtalsstat som tidigare har varit medborgare i en annan avtalsstat återvinner medborgarskapet i denna stat när han efter att ha tagit hemvist där skriftligen anmäler sin önskan om det till den myndighet denna stat bestämmer.

En sådan anmälan får dock göras endast om den anmälände efter förlusten av det medborgarskap han önskar återvinna oavbrutet har varit medborgare i en eller flera av avtalsstaterna.

Artikel 6

Om en medborgare i en avtalsstat förvärvar medborgarskap i en annan avtalsstat enligt artiklarna 4 eller 5, förvärvar även ogifta barn under 18 år samma medborgarskap, under förutsättning att de villkor som anges i medborgarskapslagstiftningen i den staten är uppfyllda.

Artikel 7

Varje part skall snarast meddela de övriga parterna om sådana ändringar i dess medborgarskapslagstiftning som har betydelse för detta avtal. Parterna skall därefter snarast gemensamt överväga om dessa ändringar skall föranleda ändringar i detta avtal.

Artikel 8

Detta avtal träder i kraft 30 dagar efter den dag då samtliga parter har meddelat danska utrikesministeriet att de har godkänt det. Danska utrikesministeriet skall underrätta de övriga parterna om mottagandet av sådana meddelanden och om tiden för avtalets ikraftträdande.

Samtidigt upphävs den i Köpenhamn den 15 januari 1969 undertecknade överenskommelsen mellan Danmark, Finland, Norge och Sverige om genomförande av vissa bestämmelser om medborgarskap med de i Stockholm genom överenskommelsen den 21 oktober 1977 gjorda ändringarna.

Artikel 9

En part får säga upp detta avtal genom skriftligt meddelande till danska utrikesministeriet, som skall underrätta de övriga parterna om mottagandet av meddelandet och dess innehåll.

En uppsägning gäller endast den part som har gjort den och skall träda i kraft sex månader efter den dag då danska utrikesministeriet mottog den.

Artikel 10

Originalen till detta avtal skall deponeras i danska utrikesministeriet, som skall tillställa de övriga parterna bekräftade avskrifter därav.

Till bekräftelse härav har undertecknade bemyndigade ombud undertecknat detta avtal.

Upprättat i Köpenhamn den 23 oktober 1998 i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska och svenska språken, vilka alla versioner är lika giltiga.

[For the signatures see p. 410 -- Pour les signatures voir p. 410.]

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN DENMARK, ICELAND, FINLAND, NORWAY
AND SWEDEN ON THE IMPLEMENTATION OF CERTAIN
PROVISIONS CONCERNING NATIONALITY

The Governments of Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden have agreed to conclude the following Agreement on the implementation of the provisions of section 10 of the Danish Nationality Act No. 252 of 27 May 1950, cf. Consolidation Act No. 757 of 14 September 1995, of section 10 of the Finnish Nationality Act (No. 401) of 28 June 1968, as partially amended by the Act of 10 August 1984 (584/1984), of section 9 (b) of the Icelandic Nationality Act No. 100 of 23 December 1952, as amended by Act No. 49 of 11 May 1982, of section 10 of the Norwegian Nationality Act of 8 December 1950, as amended by the Act of 20 December 1968, and of section 10 of the Swedish Nationality Act (No. 382) of 22 June 1950, as most recently amended by the Act of 13 May 1991 (No. 501).

Article 1

In the application of section 3 of the Danish, Icelandic, Norwegian and Swedish Nationality Acts and of section 5 of the Finnish Nationality Act, residents in another Contracting State shall be placed on an equal footing with residents in the State whose nationality the applicant wishes to acquire, but only to the extent that such period of residence occurred before the applicant attained the age of sixteen years and more than five years before the application was made.

Article 2

In application of section 4 of the Danish, Icelandic, Norwegian and Swedish Nationality Acts and of section 6 of the Finnish Nationality Act, residence in another Contracting State before the applicant attained the age of twelve years shall be placed on an equal footing with residence in the State whose nationality the applicant wishes to acquire.

Article 3

The provisions of section 8, paragraph 1, of the Danish, Icelandic, Norwegian and Swedish Nationality Acts and of section 8 (b), part 1 of the Finnish Nationality Act shall not apply to persons who have resided in another Contracting State for a total period of seven years or more.

Article 4

A national of one Contracting State may acquire the nationality of another Contracting State by submitting an appropriate written application to the authority designated for the purpose by the latter State, provided that

- (1) He did not acquire the nationality of the former State by naturalization,
- (2) He has completed his eighteenth year,
- (3) He has been a resident of the other State for the past seven years; and
- (4) He has not during that period been sentenced to a term of imprisonment or received a sentence entailing measures which in this respect have the same consequence as imprisonment under the law of the latter State.

In the application of the provisions of subparagraph 1 of the first paragraph, a person who has acquired his nationality through the naturalization of one of his parents shall also be deemed to have acquired the said nationality by naturalization.

In the application of the provisions of subparagraph 3 of the first paragraph, any Contracting State may establish a shorter period of residency, which shall not be less than five years.

Article 5

A national of one Contracting State who has previously been a national of another Contracting State may, after having first taken up residence in the latter State, regain the nationality of that State by submitting an appropriate written application to the authority designated for the purpose by the said State.

Such application may, however, be made only if the applicant, since losing the nationality which he wishes to regain, has continuously had the nationality of one or more of the Contracting States.

Article 6

Where, under article 4 or article 5, a national of one Contracting State acquires the nationality of another Contracting State, his unmarried children under the age of eighteen years shall acquire the same nationality in accordance with the regulations in force under the nationality legislation of the State in question.

Article 7

Each Contracting State shall, at the earliest opportunity, inform the other Contracting States of any amendments to its Nationality Act which might affect this Agreement. The Contracting States shall, at the earliest opportunity thereafter, jointly decide to what extent such amendments shall give rise to an amendment to this Agreement.

Article 8

This Agreement shall enter into force 30 days after the date on which all the Contracting States have informed the Danish Ministry of Foreign Affairs that they have approved the Agreement. The Danish Ministry of Foreign Affairs shall inform the other Contracting States of such confirmation and of the date on which the Agreement shall enter into force.

As from that date, the Agreement concluded at Copenhagen on 15 January 1969 between Denmark, Finland, Norway and Sweden on the implementation of certain provisions concerning nationality and the Agreement amending that Agreement signed at Stockholm on 21 October 1977, shall cease to have effect.

Article 9

A Contracting State may denounce the Agreement by submitting written notification to that effect to the Danish Ministry of Foreign Affairs, which shall inform the other Contracting States of receipt of such notification and its content.

Denunciation shall affect only the Contracting State in question, and shall take effect six months after the date on which the Danish Ministry of Foreign Affairs received notification of such denunciation.

Article 10

The original text of this Agreement shall be deposited with the Danish Ministry of Foreign Affairs, which will circulate certified copies of the Agreement to the other Contracting States.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized for the purpose, have signed this Agreement.

DONE at Copenhagen, on 23 October 1998, in quintuplicate in the Danish, Finnish, Icelandic, Norwegian and Swedish languages, each text being equally authentic.

For the Government of Denmark:

NIELS HELVEG PETERSEN

For the Government of Iceland:

RÓBERT TRAUSTI ARNASON

For the Government of Sweden:

HÅKAN BERGGREN

For the Government of Finland:

RALF FRIBERG

For the Government of Norway:

THORVALD STOLTENBERG

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE DANEMARK, LA FINLANDE, L'ISLANDE, LA
NORVÈGE ET LA SUÈDE RELATIF À LA MISE EN APPLICATION DE
CERTAINES DISPOSITIONS CONCERNANT LA NATIONALITÉ

Les Gouvernements du Danemark, de la Finlande, de l'Islande, de la Norvège et de la Suède sont convenus de conclure l'Accord suivant sur la mise en application des dispositions de l'article 10 de la loi sur la nationalité danoise No. 252 du 27 mai 1950 cf. loi de consolidation No. 757 du 14 septembre 1995, de l'article 10 de la loi sur la nationalité finlandaise (No. 401) du 28 juin 1968, telle que partiellement amendée par la loi du 10 août 1984 (584/1984), de l'article 9 (b) de la loi sur la nationalité islandaise No. 100 du 23 décembre 1952, telle qu'amendée par la loi No. 49 du 11 mai 1982, de l'article 10 de la loi sur la nationalité norvégienne du 8 décembre 1950, telle qu'amendée par la loi du 20 décembre 1968, et de l'article 10 de la loi sur la nationalité suédoise (No. 382) du 22 juin 1950, telle qu'amendée le plus récemment par la loi du 13 mai 1991 (No. 501).

Article premier

Aux fins de l'application de l'article 3 des lois sur la nationalité danoise, sur la nationalité islandaise, sur la nationalité norvégienne et sur la nationalité suédoise, et de l'article 5 de la loi sur la nationalité finlandaise, est assimilée à la résidence sur le territoire de l'Etat dont le requérant souhaite acquérir la nationalité, la résidence sur le territoire d'un autre Etat contractant, mais seulement dans la mesure où la période de résidence a été accomplie avant que le requérant n'ait atteint l'âge de 16 ans et avant les cinq années précédant le dépôt de la demande.

Article 2

Aux fins de l'application de l'article 4 des lois sur la nationalité danoise, sur la nationalité islandaise, sur la nationalité norvégienne et sur la nationalité suédoise et de l'article 6 de la loi sur la nationalité finlandaise, est assimilée à la résidence sur le territoire de l'Etat dont le requérant souhaite acquérir la nationalité, la résidence sur le territoire d'un autre Etat contractant avant que le requérant n'ait atteint l'âge de 12 ans.

Article 3

Les dispositions du paragraphe 1 de l'article 8 des lois sur la nationalité danoise, sur la nationalité islandaise, sur la nationalité norvégienne et sur la nationalité suédoise et de l'article 8 (b), titre 1 de la loi sur la nationalité finlandaise ne s'appliquent pas aux personnes qui ont résidé sur le territoire d'un autre Etat contractant pendant une période égale ou supérieure à sept ans au total.

Article 4

Tout ressortissant de l'un des Etats contractants peut acquérir la nationalité d'un autre Etat contractant en présentant régulièrement par écrit une demande à l'autorité désignée à cette fin par ce dernier Etat, à condition :

- 1) De posséder la nationalité du premier Etat autrement que par naturalisation ;
- 2) D'être âgé de 18 ans révolus ;
- 3) D'avoir résidé dans l'Etat dont il souhaite acquérir la nationalité pendant les sept dernières années ; et
- 4) De n'avoir pas été, pendant cette période, condamné à une peine privative de liberté ou à une peine entraînant l'application de mesures que la législation dudit Etat assimile à cet égard à une peine privative de liberté.

Aux fins de l'application des dispositions de l'alinéa 1 du premier paragraphe du présent article, sera réputé avoir acquis sa nationalité par naturalisation quiconque a acquis sa nationalité du fait de la naturalisation de l'un de ses parents.

Aux fins de l'application des dispositions de l'alinéa 3 du premier paragraphe du présent article, un Etat contractant peut imposer une période de résidence plus courte, qui ne devra pas être inférieure à cinq ans.

Article 5

Tout ressortissant de l'un des Etats contractants qui était auparavant ressortissant d'un autre Etat contractant peut, après avoir établi son domicile sur le territoire de ce dernier Etat, recouvrer sa nationalité première en présentant régulièrement par écrit une demande à l'autorité désignée à cet effet par cet Etat.

Toutefois, une telle demande n'est recevable que si le requérant, après avoir perdu la nationalité qu'il désire recouvrer, n'a cessé d'être le ressortissant d'un ou plusieurs Etats contractants.

Article 6

Lorsque, en vertu des articles 4 et 5, un ressortissant de l'un des Etats contractants acquiert la nationalité d'un autre Etat contractant, ses enfants non mariés âgés de moins de 18 ans acquièrent la même nationalité, selon les modalités prévues par la législation sur la nationalité de l'Etat en question.

Article 7

Chacun des Etats contractants informera, le plus tôt possible, les autres Etats contractants de toute modification de sa loi sur la nationalité qui pourrait affecter le présent Accord. Les Etats contractants décideront dès que possible par la suite dans quelle mesure cette modification donnera lieu à une modification du présent Accord.

Article 8

Le présent Accord entrera en vigueur 30 jours après la date à laquelle tous les Etats contractants ont notifié au Ministère danois des affaires étrangères qu'ils ont approuvé l'Accord. Le Ministère danois des affaires étrangères informera les autres Etats contractants de cette notification et de la date à laquelle l'Accord entrera en vigueur.

A partir de cette date cessera d'avoir effet l'Accord conclu à Copenhague le 15 janvier 1969 entre le Danemark, la Finlande, la Norvège et la Suède concernant la mise en oeuvre de certaines dispositions relatives à la nationalité et l'Accord amendant ledit Accord signé à Stockholm le 21 octobre 1977.

Article 9

Tout Etat contractant pourra dénoncer le présent Accord par notification écrite au Ministère danois des affaires étrangères, qui informera les autres Etats contractants de la réception de ladite notification et de sa teneur.

La dénonciation n'affectera que l'Etat contractant concerné, et prendra effet six mois après la date à laquelle le Ministère danois des affaires étrangères aura reçu notification de cette dénonciation.

Article 10

Le texte original du présent Accord sera déposé auprès du Ministère danois des affaires étrangères, qui en distribuera des copies certifiées conformes aux autres Etats contractants.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Accord.

Fait à Copenhague le 23 octobre 1998, en cinq exemplaires en langues danoise, finlandaise, islandaise, norvégienne et suédoise, chaque texte faisant également foi.

Pour le Gouvernement du Danemark :

NIELS HELVEG PETERSEN

Pour le Gouvernement de l'Islande :

ROBERT TRAUSTI ARNASON

Pour le Gouvernement de la Suède :

HAKAN BERGGREN

Pour le Gouvernement de la Finlande :

RALF FRIBERG

Pour le Gouvernement de la Norvège :

THORVALD STOLTENBERG

